

Tarragó eleva la cançó catalana amb el somriure de Schönberg

Mompou i Toldrà, protagonistes amb Debussy d'un recital amb bis dedicat a Jordi Roch i un fabulós Rieger acompanyant la deixebla al piano

El recital va obrir-se amb Rieger brillant com sempre en la Dedicatòria del Poema en forma de cançons de Joaquín Turina, fora d'un programa encetat amb el Combat del somni de Frederic Mompou, amb textos de Josep Janés. Amb tan sols els primers versos de Damunt de tu només les flors Tarragó en va fer prou per aconseguir el seu objectiu: elevar la cançó catalana a l'altura que li pertoca, que no és altra que la de compartir repertori amb els grans del lied. L'ovació recollida a la fi del cicle va delatar l'orgull de mestre de Rieger, feliç de veure triomfar la deixebla i d'acompanyar un cant excels, també, en la més alegre Jo et pressentia com la mar. Després d'un parell de cançons de la compositora croata Pejacevic (preciosa la peça sobre el Quan un dia em vas trobar de Rilke), el concert va seguir amb un dels grans cicles de la vetllada, les Ariettes oubliées de Debussy, amb textos de Paul Valéry. Tarragó va deixar anar la seva teatralitat i veu (enlairant-se nota sobre nota per igualar els versos «això sembla el crit dolç/ que exhala l'herba agitada») o començar a fer somriure tothom amb el «Tournez, tournez!» (Gireu, gireu!) de la cançó dels cavallets. Amb la pausa, una nova gran ovació pels artistes abans de seguir amb les llatinades compostes per Toldrà sobre La rosa als llavis de Salvat-Papasseit. Moment àlgid amb el «Visca l'amor!» de Tarragó respost perfectament per Rieger des del piano. Si amb Mompou dèiem que es posava la cançó catalana on pertoca, de nou amb Toldrà. Encara ho faria un segon bis amb la Cançó del capvespre de Josep Maria de Sagarra musicada per Ricard Lamote de Grignon. I ja apropant-se al final, de nou els somriures. Primer, petits, amb el Paganini de Francis Poulenc, bonica oda al violí de Louise de Vilmorin i, després, rialles, amb les Brettli-Lieder (Cançons de cabaret) d'Arnold Schönberg, treballs menys coneguts del compositor però que, burletes i entremaliats, van créixer amb la interpretació de Tarragó.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/cultura/2026/08/22/tarrago-eleva-canco-catalana-amb-133565536.html>